

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Dominica VIII. post trinit.

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

DOMINICA VIII. POST TRINIT.

Evangelium Matth. 7. v. 15 -- 23.

EXORDIUM.

Cum Israëlita è captivitate Babylonica reduces collapsam Hierosolimam cum templo ædificare inciperent, vicini Ethnici congregati sunt ut irritam facerent structuram. Verùm Nehemias excubias egit, & ordinavit, ut alterâ manu opus facerent, & alterâ tenerent telum, Nehem. 4. v. 7. 17.

Hanc historiam *sensu mystico* interpretabimur.

Omnes veri Christiani spirituales Israëlita vocari possunt. Non enim omnes, qui ex Israel sunt, hi sunt Israëlita, neque qui semen sunt Abraham, omnes filii: sed in Isaac vocabitur tibi semen, i. e. non qui filii carnis, hi filii Dei: sed qui filii sunt promissionis, & stimantur in semine, Rom. 9. v. 7. 8.

Quemadmodum igitur Israëlita alterâ manu telum tenere cogebantur, ne hostes vicini impetum facerent, alterâ verò manu opus faciebant: Ita & Christianismus noster in duobus versatur: ut oderimus malum & adhæreamus bono, Rom. 12. v. 9. h. e. adversus Diabolum, mundum & carnem nostram strenuè pugnare tenemur, qui nobis varia impedimenta objicientes, viam ad cælum intercludere satagunt: ex adverso verò temperanter, justè & piè vivamus in hoc seculo, Tit. 2. v. 11. id vocat Apostolus bonam militarem militiam, habere fidem & bonam conscientiam, 1. Tim. 1. v. 19.

Præmissis quia Diabolus hâc ultima ætate magnam habet iram, Apoc. 12. v. 12. ablegando Pseudo-Prophetas magno numero, in quorum ore Spiritus mendax futurus est, 1. Reg. 22. v. 22. efficacibus erroribus seducturus eos, qui à veritate quidem auditum avertunt, ad fabulas autem convertuntur, 2. Tim. 4. v. 4. Nostrum sanè erit gladiis spiritualibus instructos esse, quibus falsis Prophetis non modò resistamus, qui nil nisi fel Draconum eruant, Deut. 32. v. 33. sed & omnem naveamus operam, ut nos superædificemus sanctissimæ fidei, in Spiritu sancto, Jud. 5. v. 20. tum & in omni opere bono fructificemus, Col. 1. v. 10. quò alii id videant, glorificantes Patrem, qui in cælis est, Matth. 5. v. 16.

Eò quoque spectat admonitio Christi in prælecta Pericope, ubi non saltem ratione Pseudo-Prophetarum præmonemur, sed & ad vitam juxta voluntatem Dei componendam, stimulamur, si in Regnum cælorum pervenire velimus.

Nos sine prolixiori præloquio videbimus:

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

JJ.

Exegesis.

Cum Johannes Fridericus Dux Saxonix, A. C. 1534. templum ornatissimum

num in S. Annæ monte lustraret, illo ipso tempore, cum Monachus quidam concionem vilem ex suggestu haberet, dixit ille: Aviarium quidem bonum est, at avis malè cantillat. Hoc ipso innuens, non convenire, Monachum ejusmodi rudem è formoso ejusmodi suggestu verba facere.

Scribæ & Pharisæi super cathedram Moïsis sederunt, ut Servator ait, Matth. 23. v. 2. Verùm legem Dei adeò depravarant, ut non immeritò illis objecisses: Cavea quidem bona est, ad avis insævem reddidit sonum; Cæci enim erant, & cæcòrum Duces; cæcus autem si cæcò ducatur præter, ambo in foveam cadunt, Matth. 18. v. 14. Hoc & de aliis hæreticis & Pseudo-Prophetis, intelligendum, quos ex hâc ipsa causa fugiendos esse, monet Christus in prælecto Evangelio.

Querela respicit

I. Pseudo-Prophetarum multitudinem. Hic audimus, Servatorem non loqui in singulari de uno atque altero, sed in plurali, de multis Pseudo-Prophetis, qui cavendi sint. Nam oportet hæreses inter vos esse, ut qui probati sunt, manifesti fiant in vobis, 1. Cor. 11. v. 19. Zizania hæc in hâc fece mundi adeò invaluerunt, ut omnes angulos iis repletos videas. Unus dicit, hic est Christus, alter, ibi est, Matth. 24. v. 23. Hoc ipso homines turbant, ut quid credant, nesciant: maximè ubi in vestimentis ovium veniunt, successionem suam prætendentes, sive magnos titulos ostentantes, ubi hodiernus Papismus viva idea est. Supremum etenim locum obtinet Pontifex Maximus, qui se caput Ecclesiæ, universalem Pastorem, Vicarium Christi, & Petri Successorem profitetur, necrefra-

gratur, si Patrem beatissimum, Patrem sanctissimum eum appelles. Sequuntur Cardinales, qui Principes mundi vocantur. Sic & Jesuitæ sive nomen sibi arrogant, dum se socios Jesu, & Doctores Seraphicos nominant, quasi claves scientiæ habeant, Luc. 11. v. 52.

His adhærent aliquot centum Episcopi, aliquot mille Prælati, & innumerabiles Monachi, in cæteros Ordines distincti, quod illustrem speciem coràm mundo habent. Verùm pii Christiani hoc ipso minus offendantur. Vera Ecclesia est, pusillus grex, Luc. 12. v. 32. populus pauper & egenus, Zeph. 3. v. 12. & Regnum Christi non venit cum observatione, Luc. 17. v. 20.

Quando spinæ & cardui florent, valdè speciosi videntur, ut ignari facillè fallerent, & in admirationem raperent. Eodem modo comparatum est, cum ejusmodi Pseudo-Prophetis, qui verba sua ad ostentationem componere norunt, & adhibent varias *εὐλογίας καὶ ἁγιολογίας*, Rom. 16. v. 18. ut eos sanctissimos censeas: Verùm ubi illis ad sociaveris te, vix illæsus abibis. Intrinsicus enim lupi rapaces sunt, & quod mendaciis efficere nequeunt, cædibus machinantur, quærentes jus suum in armis, quibus sibi resistentes oppugnant. Hoc ita à patre suo Diabolo didicerunt, qui non modò mendax: sed & homicida est, ab initio, Joh. 8. v. 44.

Primogenitus ejus discipulus fuit Cain, innocentem fratrem Abelem trucidans, Gen. 4. v. 9. Quem secutus Esau, in occursum fratris Jacobi properans, cum quadringentis viris armatis, Genes. 32. v. 7.

Hodierno die Machometes acinacem suum stringit, eoque Alcoranum suum propagat. Anti-Christus Francisci laqueis & S. Antonii igne rem gerit, & excommunicatione atq; inquisitione sua omnes perimit, qui pedes ejus osculari refragantur. Hinc Baronius olim dixit: Pontificem gerere duo officia, quorum alterum: Petre pascere oves meas! alterum: Macta & ede, utrumque ipsi dictum esse, Joh. 20. v. 17. Act. 10. v. 13.

Hinc apparet, quid tibi de illis polliceri possis. Nempè idem quod ovis de lupo. Sicut igitur Christus Phariseis se non credidit, quod ipse nosset omnes, Joh. 2. v. 23. Sic quidem tibi multi sint pacifici, consiliarius autem unus sit tantum de mille, Sir. 6. v. 6. Nunquam enim adhæret Deo sedes iniquitatis, qui fingit laborem super præceptum, Psal. 94. v. 20.

II. *Hypocritarum turpitudinem.* Quod enim de Pseudo-Prophetis dicitur, quod in vestimentis ovium veniant, intrinsecus autem sint lupi rapaces: id in genere omnibus hypocritis applicari potest, qui ore dicunt: Domine, Domine, sed cor lævum est, ut vitam ad Dei voluntatem non componant.

Hoc ovium vestimentum occurrit

1. *In Politicis*, ubi unus atque alter mansuetudinem ovium simulat, re ipsa verò lupo est rapax! Ore dicit: Domine, Domine. verum in corde sentit: Apage! Hoc hodie in peculiari arte ponitur, in quâ qui minus exercitus est, pro incivili & stolido habetur, ut in Michâ videre est, quem Achab oderat, quia ipsi verum prophetabat, Pseudo-Propheta vero numero quadringenti, magni æstimabantur, quia ipsum

blanditiis lætabant, 1. Reg. 22. v. 8. seqq.

2. *In Ecclesiasticis*, quæ religionem atque fidem concernunt. Ubi multi occurrunt hypocrita, qui audiunt sermones Dei, sed non faciunt eos: & avaritiam suam sequitur cor eorum, Ezech. 33. v. 31. existimantes, verum Christianismum consistere tantum in externis ceremoniis, si templum frequentes, concionem audias, sacrâ synaxi utaris, precationem matutinam & vespertinam recites &c. Nucleum verò Christianismi non attendunt, ut veram pietatem amplectantur, carnem crucifigant, Christo per fidem uniantur, misericordiam proximo exhibeant, de peccatis doleant, vitam emendent &c. & quæ plura ad Christiani hominis officium requiruntur, & sub nomine fidei & dilectionis comprehenduntur. Sine his enim Deo placere non possumus, Deus siquidem cor intuetur, 1. Sam. 16. v. 7. agnoscitque omnem operam hominis, Sir. 15. v. 20. Hoc attendamus ante omnia, & servientes Deo videamus, ne simus hypocrita: in conspectu hominum, Sir. 1. v. 37.

III. *Beatorum raritudinem.* Hic Christum audimus dicere: Non omnis qui dicit mihi: Domine, Domine, intrabit in Regnum cælorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cælis est. Quod in sequentibus pluribus exaggeratur, quando dicitur: Domine, nonne in nomine tuo prophetavimus, & in nomine tuo damonia ejecimus: & in nomine tuo virtutes multas fecimus? & tunc confitebor illis, quia nunquam novi vos. Discedite à me omnes, qui operamini iniquitatem.

Hinc colligere est, quanta electorum caritas die extremo futura sit. Mundus enim

enim plenus est hypocritarum, qui virtutes in Christi nomine factas jactitant. Verum quia gloriam hominum magis diligunt, quam gloriam Dei, Joh. 12. v. 43. parum inde emolumentum capient, oculi enim Domini respiciunt fidem, Jer. 5. v. 3. nec veniet in conspectum ejus hypocrita, Job. 13. v. 17. Hæredes autem salutis sunt

1. *Soli credentes.* Joh. 3. v. 16. Marc. 16. v. 16. Fides manus est, sine qua donum aliquod accipere non possumus: Sic nec sine fide vitam æternam, quæ donum Dei est, Rom. 6. v. 23.

Fides scala est. Sine scalâ arborem conscendere nequis: sic nec sine fide perveniet in vitam æternam. Nemo venit ad Patrem, nisi per me, ait Servator, Joh. 14. v. 6.

Fides lampas est. Sicut igitur virgines fatuæ, quæ lampades suas non ornaverant, non poterant cum sponso ad nuptias intrare, Matth. 25. v. 12. Sic nec sine fide ullam salutis spem habemus. Qui incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum, Joh. 3. v. 36.

2. *Omnes credentes.* Non enim Deus delictum observat gentis, sexus, ætatis & conditionis: sed quicumque credit, sive sit mas seu fœmina, senex vel juvenis, dives vel pauper, magnus vel parvus hæres erit salutis. Act. 10. v. 34. Gal. 3. v. 28.

3. *Tantum verè credentes.* Hi verò illi sunt, qui voluntatem Dei pro virili faciunt, Matth. 7. v. 21. & ita fidem operibus probant, sine quibus illa mortua est, Jac. 2. v. 17. præterea non tanquam ad rem peregrinam obstupescunt propter æstum, quasi novi quid illis contingat, 1. Petr. 4. v. 12. sed strenuè currunt in stadio pietatis, dum bravium accipiant, 1. Cor. 9. v. 25.

Sicut enim miles fugitivus parum gloriæ reportat, & prehensus, capite luere cogitur: Sic & illi indigni sunt Regno cælorum, qui ad tempus credunt, tempore autem tentationis deficiunt, Luc. 8. v. 13. Luc. 9. v. ult.

Quando proindè paucitatem Orthodoxorum inspiciamus, & contrà multitudinem eorum, qui Christum non agnoscunt, vel licet agnoscant, ad regulam Christi vitam non componunt, conclusio hæc erit: Multi sunt vocati, pauci verò electi, Matth. 22. v. 14.

Universus mundus dividitur in Africam, Asiam, Americam & Europam. Tres priores partes salute excidunt, utpote, quæ è Turcis, paganis, aliisque infidelibus constant. Quarta quoque non pura est, sed hæreticis & hypocritis repleta. Videte igitur, Vos mei! ut in Orthodoxorum numero inveniamini. Deus vineæ suæ facit, quæ debet, Esa. 5. v. 4. finitque prædicari verbum, & Sacramenta dispensari, Beatus, qui illis rectè utitur! sed pauci talium occurrunt!

Si possibile foret, ut homo ad portam inferni staret, & videret, quanta frequentia damnati ad infernum properarent, procul dubio tantæ multitudinis eum admiratio caperet: Ex adverso verò, si unum saltem diem ad portam cæli staret, animas electorum facile numerari posse, perspecturus esset.

Quicumque jam congregati sumus in æde Domini, Christianos nos profiteremur. Sed Deus tanquam *καρδίας ἡμετέρας* scit, quid in homine sit, Joh. 2. v. ult. die extremo manifestabit consilia cordium, 1. Cor. 4. v. 5.

Ibi videbimus, quod ex millibus vix centū, & ex centum vix decem salvabuntur. Nam justus vix salvabitur: impius & peccator ubi parebunt? 1. Petr. 4. v. 18. Contendite igitur intrare per angustam portam, quia multi quærent intrare, & non poterunt, Luc. 13. v. 24.

De Secundo.

Sequitur Triplex Medela, quæ fluit
I. Ex *fidei Christi consilio*, quo Pseudo-Prophetas cavere monemur, Amicus enim præmonet amicum, ut Jonathan Davidem, 1. Sam. 20. v. 35. Quidni ergo Jesus amicus noster esset, quia nos ad eum fideliter ratione falsorum Prophetarum præmonet, ne ab iisdem seducamur.

Sicut igitur Alexander M. pro insigni amicitia reputavit, ubi à Præceptore suo Aristotele admonitus fuit de virgine veneno infecta, quæ ex India ei missa est cavenda: Ita multò magis grato animo agnoscamus, & Christum sequamur, qui unicus noster Præceptor est, Matth. 23. v. 8. quando nos à Pseudo-Prophetis cavere jubet, qui exterius sanctitatem simulant: sed venenum aspidem sub labiis eorum, Ps. 140. v. 3. quò non modò corpus sed & animam occidant, & secum in puteum trahant, in quo non est aqua, Zach. 9. v. 11.

Sedulò igitur cavete hoc attendite, Vos mei! Jesus noster optimè nobis vult, nolens, quoniam petire, 2. Petr. 3. v. 9. Sed ut frater noster est, sic instar fratris diligit nos à principio usque ad finem, Joh. 13. v. 1. Beatus, quia admonitioni locum relinquit, & firmiter adhærescit verbo Dei, quod infallibilis veritas, quæ sapientiam præstat

parvulis, Psal. 19. v. 9. & quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia, Gal. 6. v. 16.

II. Ex *triplici hæreticorum indicio*. Quia enim in vestimentis ovium veniunt, quæ palpum hominibus obrudant, sicut & pater eorum Diabolus in Angelum lucis se quandoque transformat, 2. Cor. 11. v. 14. Optimus Servator noster tres notas indicat, ne decipiamur, sed probemus Spiritus, an ex Deo sint, 1. Joh. 4. v. 1. Familiaris enim ipsis est

1. *Scriptura depravatio*. Hanc ob causam Christus eos vocat Pseudo-Prophetas, qui non acquiescunt sanis sermonibus, & ei, quæ secundum pietatem est doctrinæ, 1. Tim. 6. v. 3. sed detorquent Scripturas, vel etiam abjiciunt propter traditiones suas, Matth. 15. v. 3. hinc vocantur Magistri mendaciorum, 2. Petr. 2. v. 1.

2. *Spontanea insinuatio*. Veniunt enim proprio instinctu, non missi vel vocati, ut Deus queritur, Jer. 23. v. 21. unde colligendum, quod non multum emolumentum adferant. Genuinus enim verbi Præco, non sibi ipsi honorem sumit, sed vocationem suam expectat, sicut & Aaron, Hebr. 5. v. 6. Vocatio facit concionatorem, ait Lutherus noster, qui sine vocatione docet, non sine detrimento docet, & sui ipsius, & auditorum. Sui ipsius quidem, quia in adversis non potest honorare animam suam, Sir. 10. v. 31. Auditorum verò, quia Deus labori non vocatorum non benedicit. Quomodo enim prædicabunt nisi mittantur? Rom. 10. v. 14. 15.

3. *Fructus adulterini specificatio*. Doctrina quippè eorum pungit & lauciat, instar spinarum & tribulorum, ut ex fatione & plantatione

ratione illorum, neque uvas, neque ficus legere possis, Jer. 8. v. 13. unde Petrus eos vocat fontes sive aqua, 2. Petri. 2. v. 17. in quorum ore non est veritas, Psal. 5. v. 10. Sicut & experientia testatur, salutaris solatio illos carere, & præterire infirmos, ut Sacerdos & Levita, Luc. 10. v. 31. Et ut ipsi cauteriatam habent conscientiam, 1. Tim. 4. v. 2. & tandem absumentur à terrore, Pl. 73. v. 19. sic & illi, qui sequuntur illos, multiplicarunt molestos labores suos, Psal. 16. v. 4. Derelinquunt enim fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas: cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas, Jer. 2. v. 13.

Ubi igitur hæc κριτήρια inveniuntur, fuge eosdem, si amas salutem tuam, juxta illud 2. Cor. 6. v. 17. 18.

III. Ex Regni cælestis præmio. Omnes enim qui voluntatem Patris cælestis faciunt, intrabunt in Regnum cælorum, h. e. in vitam æternam, quæ Regnum cælorum dicitur, quia in illâ Deus, ut Rex imperiofissimus Magnificentiam suam potenter declarabit, & electos quoque suos Reges constituet, ut cum eo regnent mille annos, h. e. in æternum, Apoc. 20. v. 6.

Cum Regina Arabiæ Hierosolymam adventaret, magnam in admirationem rapietur de Regno Salomonis optimè constituto, dicens: Verus est sermo, quem audiavi in terrâ meâ, de rebus tuis & super sapientia tua. Major est sapientia & bonum, quàm rumor quem audiavi &c.

Quantò plus nos admirabimur, quando Regem in decore suo videbunt oculi nostri, Esa. 33. v. 17. Quia non modo videbimus eum: sed quotidie stabimus coram ipso, & sedebimus cum eo in throno ejus,

sicut & ille vicit, & sedet cum Patre suo in throno ejus, Apoc. 3. v. 21. O quanto perè exultabimus! quando nos Dominus ita extollet, & loco spinæ coronæ, quâ nunc cincti sumus, coronam vitæ imponet, quæ in æternum non tolletur à nobis, Apoc. 2. v. 11. Joh. 16. v. 23. Illic verâ vitâ perfruemur, Sir. 48. v. 12. in cujus possessione ex animo lætabimur, dicentes cum Davide: O Domine, misericordia tua super vitas, Psal. 63. v. 4. non enim ibi mors ultra erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, Apoc. 21. v. 4. sed abundantia gaudiorum in vultu Dei, & delectationes in dextera ejus in æternum, Psalm. 16. v. ult.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

1. *Pseudo Prophetas fuge.* Προσέχετε enim, ait Servator, subintellige τὸν ὄν καὶ ὄφθαλμοῦς, intendite oculos & animum, ne à Pseudo-Prophetis cum jactura salutis seducamini. Hoc verò fieri potest

1. *Per studium veritatis*, quando verbum Dei in doctrina & vita tanquam normam sequimur, illud non modo sedulò in templo audimus, sed & domi quotidie scrutamur, an ita se habeant, ut nobiliores Berrhoenses, Actor. 17. v. 11. ita ut voluptas nostra sit in lege Domini, & in illâ meditemur die ac nocte, Psal. 1. v. 2. Prov. 2. v. 12.

2. *Per studium simplicitatis.* Nam scrutans gravia gravatur, Prov. 25. v. 27. qui verò simpliciter credit, nec curiosos est in mysteriis divinis, sed in captivitate

redigit intellectum suum, ut Abraham, Rom. 4. v. 20. optimè sibi consulat, & tutissima viâ ingreditur. Quod enim jam nescimus, sciemus postea, Joh. 13. v. 7. cum venerit, quod perfectum est, & evacuabitur, quod ex parte est, 1. Cor. 13. v. 10.

3. *Per studium pietatis.* Sedulo Dominum invocemus, ut non modò det nobis illuminatos oculos cordis nostri, Ephes. 1. v. 18. sed & contrà hæreticos invocemus Dominum: Inventi sunt sermones tui & comedi eos, & factum est mihi verbum tuum in gaudium & lætitiâ cordis mei, Jer. 15. v. 26. Psal. 12. v. 7. 8.

4. *Per studium sinceritatis.* Quando penitus ab iis abstinentes, non abimus in consilium eorum, Psal. 1. v. 1. nec etiam libros eorum legimus, ubi sæpè sub verbis ambiguâ venena sua occultant: sed eximus de medio illorum, Esa. 52. v. 11. obturantes aures ad colloquia eorum mala, quæ corrumpunt bonos mores, 1. Sam. 15. v. 34. ab impiis enim egredietur impietas, 1. Sam. 24. v. 14. Ideò vult Spiritus sanctus ut contenti sint in oculis nostris, Psal. 15. v. 4. nec ave eis dicamus, 2. Joh. v. 10.

II. *Bonos fructus ede.* Hinc Servator: Omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit &c. Hic elegans simile ab arboribus desumptum nobis proponitur, quibus passim homines in Scripturis conferuntur, in specie verò David de vero Christiano ait: quod sit tanquam lignum, plantatum secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, Psal. 1. v. 3.

Ubi noetur

1. *Comparatio,* quæ est inter arborem, & Christianos,

1. *Ratione decretionis,* 1. Theff. 4. v. 11. Eph. 4. v. 13.

2. *Ratione erectionis,* Phil. 3. v. 14. Col. 3. v. 1. 2.

3. *Ratione radicationis,* Ephes. 4. v. 14. Joh. 14. v. 6.

4. *Ratione afflictionis,* Job. 12. v. 1.

2. *Plantatio.* Comparantur enim non simpliciter arboribus: sed *plantatis.* Duplices aliàs inveniuntur arbores, nonnullæ sunt sylvestres, quæ spontè enascuntur, & fructus sylvestres producunt, his Christianus non confertur: Sed plantatis & frugiferis, quæ per verbum & Sacramenta à cœlesti hortulano irrigantur & sæcundantur, ut sint arbores justitiæ, & plantatio Domini, ut glorificetur, Esa. 61. v. 3.

3. *Fructificatio.* Arbor eo sine plantatur, ut fructus ferat, hoc si facit grata est: si minus, exciditur, & in ignem mittitur, ut ficus illa probat, Luc. 13. v. 6. Sic & Christiani gignant fructus suos, quilibet in functione, in quâ à Deo constitutus est, juxta illud, 2. Petr. 1. v. 5.

Olim in scholæ Atheniensis porta scriptum erat: *Arbor es, ô homo, si sylvestris time, si campestris fuge, si hortensis gaude.* Quo ipso Præceptores discipulis suis inculcabant, ut moribus rusticianis depositis, in artibus & virtutibus se exercerent, adeoque bonos fructus ferrent.

Quod si Gentiles hi è solo naturæ lumine collustrati, virtuti operam dandam censuerunt: Quantò magis nos arboribus frugiferis nos assimilemus, omnem moventes rudentem, ut caritas nostra magis ac magis abundet, in omni scientia, & in omni experientia: ut probemus potiora, repleti fructibus justitiæ per Jesum Christum, in glo-

gloriam & laudem Dei, Phil. 1. v. 9. 10. In id enim nos elegit Christus, & posuit nos, ut fructum adferamus, & fructus noster maneat, Joh. 15. v. 16. Nisi id fecerimus, aliquando dicetur: Succidite arborem, Dan. 4. v. 11. ut quid etiam terram occupat, Luc. 13. v. 7. Quinimò, sicut Christus fici arborem, in quâ nil nisi folia inveniebat, maledictione impetebat, ut arefceret, Matth. 21. v. 19. Sic & illis maledicet die ultimo, qui quidem jam speciem habent pietatis, 2. Timoth. 3. v. 5. verùm fructus Spiritus, qui Gal. 5. v. 21. enarrantur, non adsunt.

III. *Juxta voluntatem Dei vive.* Non enim omnis, qui dicit Domine, Domine, intrabit in Regnum cœlorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est.

Voluntas Dei in Scripturis describitur duplex,

1. *Voluntas arcana*, ex quâ voluntate Deus mundum non modò creavit, sed & quamdiu durare debeat, constituit, item quando Christus ad judicium venturus sit, hoc nulli creaturæ revelavit, Marc. 13. v. 32.

2. *Voluntas revelata.* Quæ iterum duplex:

1. *Voluntas omnipotentia*: juxta quam omnia, quæcunque vult facit, in cœlo & in terra, in mari & in omnibus abyssis, Psal. 135. v. 6. & huic voluntati ejus, nemo Angelorum in cœlo, nullus hominum in terra, & nullus Diabolorum in inferno resistere potest: sed quod Deus h. m. decrevit, fieri necesse est, nisi fortè conditio addita sit. Quod locutus sum, adducam illud: cogitavi & faciam illud, Esa. 46. v. 11.

2. *Voluntas beneplacencia*, qua quomodo in nos affectus sit, & quid à nobis fieri velit, manifestavit. Hanc voluntatem suam in duobus libris nobis proposuit, nimirum in libro legis, & in libro Evangelij,

In libro legis voluntatem suam breviter declarat, inquit: Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. Deuter. 6. v. 5. & proximum tuum sicut teipsum, Levit. 19. v. 18. In his duobus mandatis, universa lex pendet & Prophetarum, Matth. 22. v. 37.

Quod si igitur hic examen instituimus, facile deprehendimus, nos legem implere non posse: unde æterna maledictio locum haberet, Deut. 27. v. ult. Verùm in libro Evangelij ostenditur solatium, dum Christus nos à maledictione legis sanctissimo merito suo, quod pro totius mundi peccatis præstitit, redemit, 1. Joh. 2. v. 2. Hoc si verâ fide apprehendimus, certi sumus, quod nihil nos separare possit à caritate Dei, quæ est in Christo Jesu, Rom. 8. 38. 39.

Sed & dignè Evangelio Christi converseremur, Phil. 1. v. 27. & discedamus ab omni iniquitate, qui nominari Christiani à Christo volumus, 2. Tim. 2. v. 19. Hæc enim voluntas Dei, ut credamus in Filium ejus Jesum Christum, Joh. 6. v. 40. hæc voluntas ejus, ut diligamus alterutrum, 1. Joh. 3. 23. Hæc voluntas ejus, sanctificatio nostra, 1. Thess. 4. v. 3. Summa: Indicabo tibi, ô homo, quid sit bonum, & quid Dominus requirat à te: utique facere judicium, & diligere misericordiam, & humiliter ambulare cum Deo tuo, Mich. 6. v. 8.

Quod si ad perfectionem pertingere non possumus in hac vita, tamen Pater cœlestis imbecillitate nostra contentus esse vult, propter Christum dilectum, in quo nos gratificavit, Ephes. 1. vers. 8. quin & imperfectam nostram obedientiam, quæ ex sincero corde proficiscitur, ex gratia remuneraturus est.

Qui

Qui enim voluntatem Dei faciunt, exaudiuntur, Joh. 9. v. 31. fratres Christi erunt, Hebr. 2. v. 11. & habebunt vitam æternam, Joh. 6. v. 47. Ibi voluntatem Dei in summa

perfectione faciemus, seruientes Deo, die ac nocte in templo ejus, Apoc. 7. v. 15. Quod Deus ex gratia nobis omnibus propter Christum largiatur, Amen.

DOMINICA IX. POST TRINIT.

Evangelium Luc. 16. v. 1 -- 9.

EXORDIUM.

Vidit Vates Zacharias in visione virum, in cujus manu funiculus menforum, quem cum interrogaret: quò tu vadis? dixit ad illum: Ut metiar Jerusalem, & videam, quanta sit latitudo ejus, & quanta longitudo ejus, Zach. 2. v. 1.

Hæc allegoricè interpretanda veniunt. Vir, qui Prophætæ visus, est Dominus Deus noster, qui omnia dinumeravit & mensus est, Sir. 1. v. 9. quin adhuc hodiè metitur, non modò Jerusalem, sed & omnium hominum verba & opera, imò & gressus considerat, Prov. 5. v. 21. normâ mandatorum suorum, quæ nobis præscripsit, ut vitam ad eam componamus. Nam qui hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia Dei, Gal. 6. v. 16. quod verò cum eâ non consentit, sed declinat in curvas vias peccatorum, Psal. 125. v. 5. aut ad dexteram, aut ad sinistram, Esa. 30. v. 21. est *avopia*, illegalitas, 1. Joh. 3. v. 4. nec Deo placebit, Psal. 5. v. 5. Propterea aliquando dicitur: Redde rationem villicationis tuæ! Cuncta enim quæ fiunt, adducet Deus in judicium, etiam omne occultum, sive bonum sive malum sit, Eccl. 12. vers. ult. ita ut etiam ratio red-

denda sit, de quovis verbo otioso, Matth. 12. v. 36.

Sicut igitur Zacharias levavit oculos suos, & vidit virum, in cujus manu funiculus menforum fuit: Sic idem & nos faciamus, ut cogitationibus semper intenti simus in eum, qui oculos suos nunquam non in nos conjicit, & accuratè observat, quid agamus, quid loquamur, quid cogitemus: nam & cogitationes nostras de longè intelligit, Psal. 139. v. 3. sic eò cautius ambulabimus, Eph. 5. v. 15. & in æternum non peccabimus, Sir. 7. v. 40.

Id villicus non observavit, de quo in prælectâ Pericope dicitur: quod dissipaverit Domini sui bona: ex hæc ipsa causa quoque ab officio remotus.

Nos instituti nostri memores videbimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegesis.

Sicut homines ab araneâ artem texendi, & à cornicibus, corvis & graculis do-